

16 Σεπτεμβρίου, 1992

[ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ,

Αιτητής,

v.

ΕΦΟΡΟΥ ΦΟΡΟΥ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 783/91).

Φορολογία — Φορολογία Εισοδήματος — Εκπτώσεις — Οι περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμοι 1961-1991 — Άρθρο 11(1)(η) (όπως προστέθηκε με το Άρθρο 6 του τροποποιητικού νόμου αρ. 24/81) — Έκπτωση ποσού τόκων για δάνειο, που δημιουργείται για ανέγερση κατοικίας που χρησιμοποιείται για σκοπούς ιδιοκατοίκησης — Απαιτείται σύμφωνα με το γράμμα του νόμου η ύπαρξη της κατοικίας και η χρησιμοποίησή της — Δεν αρκεί η δημιουργία του δανείου με πρόθεση απλώς ανέγερσης της κατοικίας.

5

10

Ο αιτητής προσέβαλε με την προσφυγή του την απόφαση του Εφόρου Φόρου Εισοδήματος να μην επιτρέψει όπως εκπέσουν από το φορολογητέο εισόδημά του οι τόκοι δανείου, που είχε ληφθεί για ανέγερση κατοικίας στη Λεμεσό.

15

Η επίδικη απόφαση έφερε ως αιτιολογία ότι η επίδικη κατοικία, της οποίας η ανέγερση σε κάποιο στάδιο είχε σταματήσει, δεν χρησιμοποιείτο για σκοπούς ιδιοκατοίκησης, προϋπόθεση απαραίτητη σύμφωνα με το Άρθρο 11(1) (η) των περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμων 1961 έως 1991 (όπως τροποποιήθηκαν με το Άρθρο 6 του τροποποιητικού Νόμου Αρ. 24/81).

20

Ο δικηγόρος του αιτητή ισχυρίστηκε πως ο καθ' ου η αίτηση Έφορος είχε πλανηθεί ως προς τον νόμο γιατί, κατά την δική του άποψη, σημασία είχε μόνο ο σκοπός για τον οποίο ανεγείρετο η

25

κατοικία και δεν ήταν απαραίτητη η συμπλήρωση της ανέγερσης και η χρησιμοποίησή της.

5 Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

10 Μέσα στα γλωσσικά περιθώρια της παραγράφου (η) του Άρθρου 11.1 είναι αδιανόητο να προσδώσει κανείς σ' αυτή το νόημα που εισηγείται ο αιτητής. Κάτι τέτοιο θα ήταν κατορθωτό μόνο σε περίπτωση επαναδιατύπωσης του κειμένου της διάταξης. Καμιά όμως ερμηνευτική προσέγγιση ή τεχνική δεν επιτρέπει 15 τέτοια εκτεταμένη επέμβαση. Έχω τη γνώμη ότι για την αναγνώριση της απαλλαγής των τόκων δανείου για ιδιοκατοίκηση είναι απαραίτητη, κατά τη ρητή και σαφή επιταγή της διάταξης, η ύπαρξη κατοικήσιμης και ιδιοχρησιμοποιούμενης οικοδομής. Τούτο είναι θέμα πραγματικό. Έχοντας δε υπόψη τα δεδομένα που 20 εξέθεσα στην αρχή είναι φανερόν πως δεν υπάρχει το στοιχείο της ιδιοχρησίας. Δεν υπάρχει καν οπίτι με τη συνηθισμένη έννοια της λέξης.

20 *Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.*

Αναφερόμενες Υποθέσεις:

25 *Ευστρατίου ν. Δημοκρατίας (Αρ.1) (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1702.*

Καρκώτης & Άλλη ν. Δημοκρατίας (1990) 3 Α.Α.Δ. 497.

30 Προσφυγή.

30 Προσφυγή κατά της απόφασης των καθ' ων η αίτηση με την οποία απέρριψαν αίτηση του αιτητή για έκπτωση τόκων δανείου το οποίο λήφθηκε για ανέγερση κατοικίας με σκοπό την ιδιοκατοίκηση.

35 *Ν. Σάντης για Π. Αγγελίδη, για τον αιτητή.*

40 *Α. Δημητριάδου (δ/νίς), Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους καθ' ων η αίτηση.*

Cur. adv. vult.

ΝΙΚΗΤΑΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση.

Πότε εκπίπτουν οι τόκοι δανείου από τα ακαθάριστα έσοδα φορολογούμενου, το οποίο λήφθηκε για ανέγερση κατοικίας με σκοπό την ιδιοκατοίκηση; Αυτό είναι, με δυό λόγια, το ερώτημα που εγείρει η υπό κρίση αίτηση.

5

Η διαφορά έχει δημιουργηθεί κάτω από τις εξής περιστάσεις: Ο αιτητής είναι δημόσιος υπάλληλος. Το εισόδημά του προέρχεται από το μισθό του. Διαμένει στη Λευκωσία σε σπίτι που ενοικιάζει. Στη διάρκεια του 1983 η σύζυγος του αιτητή άρχισε να κτίζει στη Λεμεσό διαμέρισμα πάνω από υφιστάμενη ισόγεια κατοικία. Τον επόμενο χρόνο σταμάτησε τις οικοδομικές εργασίες γιατί οι συνιδιοκτήτες του οικοπέδου αρνήθηκαν να της συνυπογράψουν αίτηση για έκδοση ή ανανέωση άδειας οικοδομής. Στο μεταξύ κτίστηκε μόνο ο σκελετός του σπιτιού, που έκτοτε παρέμεινε σε αυτή την κατάσταση.

10

15

Οι φορολογίες εισοδήματος για τα οικονομικά έτη 1986, 1987 και 1988 επιβλήθηκαν στις 25/2/91. Ο αιτητής ζήτησε έκπτωση για τους τόκους που ήταν υποχρεωμένος να καταβάλει σε σχέση με το δάνειο που συνήψε για τον παραπάνω σκοπό. Η ένσταση απορρίφθηκε στις 26/7/91 με την αιτιολογία ότι "οι τόκοι για την ανέγερση κατοικίας στον πρώτο όροφο δεν μπορούν να σας παραχωρηθούν διότι η κατοικία δεν χρησιμοποιείται για σκοπούς ιδιοκατοίκησης". Η απόφαση αποτελεί το αντικείμενο της προσφυγής και επιζητείται η αναθεώρησή της.

20

25

Τις προϋποθέσεις για την έκπτωση των τόκων θέτει το άρθρο 11(1) των περί Φορολογίας του Εισοδήματος Νόμων 1961 έως 1991. Τούτο έχει προστεθεί με το άρθρο 6 του τροποποιητικού Νόμου αρ. 24/81. Το διαβάζω:

30

"11.1 Προς εξεύρεσιν του φορολογητέου εισοδήματος παντός προσώπου θα εκπίπτουν άπασαι αι δαπάναι ας το τοιούτον πρόσωπον υπέστη εξ ολοκλήρου και αποκλειστικώς προς κτήσιν του εισοδήματος. Εν αυταίς περιλαμβάνονται:

35

(α)

40

(η) τόκος μέχρι ποσού χιλίων διακοσίων λιρών πληρωθείς αναφορικώς προς δάνειον δημιουργηθέν δια

την ανοικοδόμησιν κατοικίας χρησιμοποιουμένης συνήθως υπό προσώπου τινός ή των τέκνων αυτού διά σκοπούς ιδιοκατοικήσεως."

- 5 Ο δικηγόρος του αιτητή εισηγήθηκε ότι η προσβαλλόμενη απόφαση είναι αλώσιμη γιατί υπήρξε πλάνη αναφορικά με την έννοια της παραπάνω διάταξης εκ μέρους του Εφόρου Φόρου Εισοδήματος. Κατά την αντίληψή του σημασία έχει μόνον ο σκοπός για τον οποίο
- 10 ανεγείρεται η κατοικία. Κατ' ουσίαν υπέβαλε ότι είναι αρκετή η πρόθεση του αιτητή, όπως εκδηλώθηκε στην υπό κρίση περίπτωση, και δεν είναι απαραίτητη η συμπλήρωση της κατοικίας και η ιδιοχρησιμοποίησή της. Στο σημείο αυτό πρέπει να απορρίψω τον άλλο ισχυρισμό του αιτητή,
- 15 ότι έτυχε άνιση μεταχείρισης διότι παραχωρήθηκε η σχετική έκπτωση σε άλλες όμοιες υποθέσεις, ως ατεκμηρίωτο και παντελώς αβάσιμο.

- Η αντίκρουση του επιχειρήματος του αιτητή από τη
- 20 δικηγόρο των καθών στηρίχθηκε, κατά βάση, στις υποθέσεις 582/86, **Ανδρέας Ευστρατίου ν. Δημοκρατίας** ημερ. 21/7/89 και 648/88, **Γεώργιος Καρκώτης & Άλλη ν. Δημοκρατίας**, ημερ. 14/2/90. Στην πρώτη περίπτωση ερμηνεύθηκε η λέξη "ιδιοκατοίκηση" στο πλαίσιο του
- 25 άρθρ. 5 (2) του περί Κεφαλαιουχικών Κερδών Νόμου αρ. 52/80. Η απόφαση δέχθηκε ότι ο όρος αυτός έχει την έννοια εγκατάστασης και διαμονής σε ιδιόκτητη οικία. Στην υπόθεση **Καρκώτη** επισημάνθηκε ότι η κατοικία για την οποία κάμνει πρόβλεψη η συζητούμενη πρόνοια
- 30 "πρέπει να είναι η κύρια ή η μόνιμη κατοικία προσώπου".

- Μέσα στα γλωσσικά περιθώρια της παραγράφου (η) του άρθρου 11.1 είναι αδιανόητο να προσδώσει κανείς σ' αυτή το νόημα που εισηγείται ο αιτητής. Κάτι τέτοιο θα
- 35 ήταν κατορθωτό μόνο σε περίπτωση επαναδιατύπωσης του κειμένου της διάταξης. Καμιά όμως ερμηνευτική προσέγγιση ή τεχνική δεν επιτρέπει τέτοια εκτεταμένη επέμβαση. Έχω τη γνώμη ότι για την αναγνώριση της
- 40 απαραίτητη, κατά τη ρητή και σαφή επιταγή της διάταξης, η ύπαρξη κατοικήσιμης και ιδιοχρησιμοποιούμενης οικοδομής. Τούτο είναι θέμα πραγματικό. Έχοντας δε υπόψη τα δεδομένα που εξέθεσα στην αρχή είναι φανερόν

πως δεν υπάρχει το στοιχείο της ιδιοχρησίας. Δεν υπάρχει καν σπίτι με τη συνηθισμένη έννοια της λέξης.

Επομένως η προσβαλλόμενη απόφαση ήταν, για να λεχθεί το ελάχιστο, λογικά εφικτή, και απαλλαγμένη από 5 κάθε είδους πλάνη ή άλλη πλημμέλεια. Γι' αυτό και επικυρώνεται. Δεν θα εκδώσω διάταγμα για έξοδα.

Η προσφυγή απορρίπτεται χωρίς έξοδα.